

DE STRIJD TEGEN DE ZIEKENBRIEFJES. — Ook collega's LINGMONT, LEYDESDORFF en DHONT plaatsen in de *Nieuwe Meppeler Courant* een „eenige en algemeene kennisgeving”, dat zij geen ziekenbriefjes meer zullen afgeven. „Wie zieken wil laten controleren, stelle een controleur aan”.

Jammer, dat hetzelfde nummer dier courant een advertentie bevat — niet op dit gebied —, die den geneesheer minder verblijdend aandoet. De collega's te Meppel vinden misschien gelegenheid, de bevolking voor de gevaarlijke beteekenis er van te waarschuwen, of, nog beter, de courant te bewegen, die advertentie niet meer op te nemen. Zij luidt: „Voor de vrouw. Alle *inlichtingen* en *raadgevingen* verschaft u (onder strenge geheimhouding) het Chemisch Laboratorium „*Excelsior*” Amsterdam”.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

SOCIAAL-GENEESKUNDIGE HERVORMINGEN.

Het oogenblik is meer dan ooit gunstig, om regeering en volksvertegenwoordiging te bewegen tot krachtige medewerking aan de verbetering van de toestanden op maatschappelijk-geneeskundig gebied ten onzent. Op de geneeskundigen rust de plicht, aan de verbetering daarvan den eersten stoot te geven. De sociale geneeskunde biedt den geneeskundigen de gelegenheid, te toonen, dat zij een open oog hebben ook voor geneeskundige belangen, die niet van particularistischen aard zijn. Zij biedt het terrein, waarop allen kunnen samenwerken: fonds- en andere huisartsen, specialisten en geneeskundige ambtenaren.

Iedere schuchterheid en vrees voor politieke inmenging moet ter zijde worden gesteld. De komende tijden zullen ons, geneeskundigen, noodzaken, meer dan tot dusverre mede te werken aan de opbouw van de nationale politiek. Het voeren van partij-politiek kan ons daarbij vreemd blijven. Zoowel als de geneeskunde van het individu ruimte laat voor rechtsche en linksche partijgangers, is zulks met de geneeskunde der massa het geval. Wetenschap en haar toepassing kan een politiek neutraal karakter bewaren. In de naaste toekomst is het van het hoogste belang, onzen invloed te laten gelden op de komende ziektewet. Aan het ministerie van arbeid wordt aan den opzet daarvan druk gewerkt. Ik noodig daarom alle geneeskundigen uit, adhaesie te betuigen met inhoud en strekking van mijn artikel over „Sociaal-geneeskundige hervormingen”, op bldz. 1675 van dit nummer, en verzoek hun als blijk daarvan mij hun naamkaartje te zenden. Het is mijn voornemen, het artikel te doen toekomen aan den minister van arbeid en daarbij te vermelden, wie met inhoud en strekking van het artikel hebben ingestemd.

Amsterdam, 17 November 1918.

J. L. C. WORTMAN,
Frans van Mierisstraat 137.

DE SPECIALISTEN EN DE MAATSCHAPPIJ.

I.

Juist de verwisseling van „ziekenfondsgeneesheeren” voor „ziekenfondshuisartsen” in Art. 217 zou de C. O. ook wettelijk tot het tweeslachtige lichaam maken, dat het in de praktijk thans reeds lang is: ik verwijs VAN BRUGGEN slechts naar de toelichting van het hoofdbestuur (1917, II, bldz. 1942), dat uitdrukkelijk vaststelt met het oog op deze voorgenomen verandering: „Het bestuur der centrale organisatie is dus niet geworden *uitsluitend* (ik cursiveer. S.) het bestuur van de organisatie der huisartsen, maar zal bovendien in onze Maatschappij voortgaan met het oprichten van afdeelingenziekenfondsen...” enz.. Men leze overigens slechts art. 217 van de bedoelde wijziging! De C. O. zal vormen een band tusschen de ziekenfondshuisartsen en heeft ten doel de belangen der geneesheeren te behartigen! Non tali auxilio, zeg ik als specialist. Geen C. O., die ziekenfondscommissie in het algemeen belang blijft (haar wettelijke plaats, die haar de vorige week ook nog eens met nadruk door RIBBIUS is toegewezen).